

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

***БУРЕМНІ ВІЙСЬКОВІ ЧАСИ
В ОСОБАХ
ОДЕСЬКОГО МЕДИЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ***

(1941–1945)

До 70-річчя Перемоги
Стислий біографічний довідник

Одеса

2015

61:355(477.74-25)(092)(035)

Б 912

Буремні військові роки в особах Одеського медичного інституту (1941–1945 рр.): до 70-річчя Перемоги : стислий біографічний довідник / укладачі : Я. В. Швидка, О. О. Романюк, В. Г. Онікієнко, О. П. Погоріла, Г. Г. Гурш, Н. В. Гаріна, Н. В. Антропова ; передмова : Н. В. Гаріна, О. О. Романюк. – Одеса, 2015. – 81 с.

*Тим, хто, не шкодуючи власних сил і життя,
в тяжкий час війни стояв на сторожі здоров'я
і рятував від смерті присвячується...*

В травні 2015 року виповнюється 70 років з дня Великої Перемоги, час безупинно віддаляє нас від тих трагічних і водночас героїчних днів. Яскравою сторінкою подвигу нашого народу є боротьба та праця лікарів.

С початком війни тисячі лікарів, медичних сестер, студентів та випускників медичних ВУЗів прийшли до військкоматів з проханням відправити їх на фронт. Вже через кілька днів після початку війни в Україні було створено 159 евакошпиталей на 56000 ліжок(23).

Одночасно, з призовом до армії медичних працівників, що знаходилися в запасі, були здійснені дострокові випуски з військово-медичних академій та медичних інститутів країни. Був введений прискорений випуск зауряд-лікарів та фельдшерів (23).

Згідно наказу № 478 по Одеському медичному інституту від 15 VII-1941р. з лав нашого ВУЗу були випущені 385 лікарів лікувального факультету (30 отримали диплом з «відзнакою»), 217 – педіатричного (3 – з «відзнакою»), 131 – санітарно-гігієнічного факультету (3 – з «відзнакою»)(27). Всі випускники Одеського медінституту були мобілізовані до армії. Значна частина викладачів і студентів медінституту з початком війни пішла на фронт, загалом 1370 осіб (33).

Одеса була одним із міст, які зазнали бомбардувань вже в перші дні війни, а наприкінці липня німецько-румунські війська підійшли впритул до міста. З 8 серпня 1941 року місто опинилося в облозі. Більше двох місяців тривала героїчна оборона Одеси.

На початку оборони в Одесі було два медсанбати і один шпиталь, згодом частина одеських санаторіїв була перетворена в шпиталі та медсанбати (23). Щоденно до міських шпиталів прибувало від 600 до 1200 поранених (39). Фактично не відходили від операційного столу професори

Одеського медичного інституту П. А. Налівкін, А. З. Коздоба, доцент інституту вдосконалення лікарів П. А. Горвиц, доцент А. Н. Целаріус, лікарі-хірурги П. К. Акулов, В. І. Іванов, Б. М. Фомаров та багато інших (39).

В кінці вересня 1941 року був прийнятий наказ уряду про виведення армії із Одеси (30). Разом з армією підлягали вивезенню і медичні заклади. Евакуація проводилася за чітким планом, більшість шпиталів були відправлені морем. Разом із шпиталями виїхала і більшість співробітників медичного інституту, що працювали в них. В евакуацію до Узбекистану відправилися професори Вайнберг Б. Г., Леві Г. С., Мірельзон Л. А., Меєрсон Д. Л., Розенфельд Л. Е., Костямін М. М.; до Казахстану – Дайліс І. Л.; до Таджикистану – Сендорович І. Л.; до Туркменії – Циганов С. В., Шухат І. А.; до Іркутська – Єлін В. Л. Клініцисти, які виїхали з Одеси, консультували в тилових евакошпиталях, а також викладали в медичних інститутах Алма-Ати, Ташкенту, Ашхабаду (4). Одеський медичний інститут був відправлений до Ростова-на-Дону, подальша запланована евакуація до Астрахані не була здійснена, саме тому під час війни медінститут, як самостійний медичний заклад, не існував. На окупованій румунами території з усіх ВУЗів працював лише університет, а медичний інститут став факультетом університету. Ректором університету був призначений Павло Георгійович Часовніков (1877-1954) – професор медичного факультету. Після звільнення Одеси від фашистської окупації, в квітні 1944 року був виданий наказ про відновлення роботи медінституту (4).

По різному склалася доля викладачів і студентів медінституту, які з початком війни пішли на фронт ...

Від усього серця низький уклін та слова безмежної вдячності за ратний подвиг і тяжку працю усім лікарям–ветеранам, які залишаються для нас прикладом мужності, патріотизму та служіння Батьківщині.

В 1985 році з ініціативи Арона Самойловича Фонберштейна був організований збір даних про студентів і співробітників Одеського медінституту, та їх участь у Другій світовій війні. Матеріали, які вдалося

зібрати (автобіографії, відомості про загиблих тощо), зберігаються в музеї ОНМедУ.

Колектив укладачів висловлює щирю подяку за надання допомоги при складанні довідника:

- Турус Катерині Михайлівні – завідувачу архиву ОНМедУ і Малашенко Людмилі Івановні – архіваріусу за надання архівних документів;
- Левитській Тамарі Мардаріївні – завідувачу музею історії ОНМедУ – за надання музейних матеріалів ;
- Саньковій Олені Віленівні – за надання документів сімейного архіву
- Похно Світлані Михайлівні – за надання документів сімейного архіву
- Драгомирецькій Наталії Володимирівні – за надання документів сімейного архіву
- Співробітникам кафедри мікробіології – за надання відомостей з історії кафедри.

Директор бібліотеки ОНМедУ Гаріна Н. В.

Зав. довідково-бібліографічним відділом Романюк О. О.

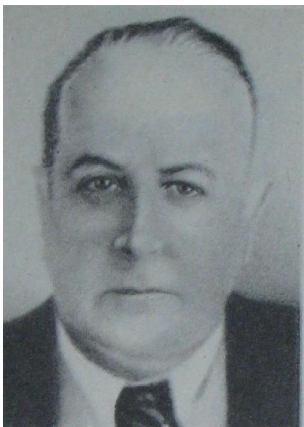
Спираючись на знайдені джерела представляємо до вашої уваги біографічні відомості щодо студентів і викладачів Одеського медичного інституту, які пройшли шляхами війни (список поданий в алфавітному порядку).

АВЕРБУРГ ВЕНИАМИН ВАСИЛЬОВИЧ 1899 р. н., зав. кафедрою гістології ОМІ в 1946–1950 рр. У 1938–1946 рр. професор гістології Самаркандського медичного и Узбекського сільськогосподарського інститутів. Нагороди: медаль «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

АГАТИНА ЛІДІЯ ВІКТОРІВНА 1917 р. н., закінчила лікувальний факультет ОМІ в 1940 р. У 1941–1946 рр. капітан мед. служби 2-го Українського фронту. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: «За боевые заслуги», «За оборону Кавказа», «За взятие Будапешта», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

АГЛИЦЬКИЙ СЕМЕН СЕМЕНОВИЧ (1885–1957), засновник та зав. кафедрою комунальної гігієни ОМІ. У 1941–1945 рр. працював в санітарних органах Узбекської ССР. Нагороди: медалі: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

АКСЕНТЬЄВ СЕРГІЙ БОРИСОВИЧ 1924 р.н., закінчив ОМІ в 1948р., у 1985–1990 рр. зав. кафедрою дитячої та підліткової психоневрології факультету удосконалення лікарів. У 1942–1944 рр. – учасник підпільної організації Одеського підпільного обкому КП(б)У. Нагороди: медалі: «За боевые заслуги», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За освобождение Белграда», «За взятие Будапешта», «За взятие Вены», «За оборону Одессы».

АРЯЄВ ЛЕОНІД МИКОЛАЙОВИЧ (1923–1976), у 1968–1969 рр. проф. кафедри хірургії педіатричного та стоматологічного факультетів. Учасник ДСВ. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: «За оборону Ленинграда», «За боевые заслуги», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

БАККАЛ СЕМЕН АБРАМОВИЧ (1888–1957), закінчив медичний факультет Новоросійського університету в 1914 р., у 1948–1951 рр. зав. кафедрою загальної хірургії ОМІ. У 1941–1943 рр. хірург в шпиталях Сталінграду та Ташкенту. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

БАРЕНБОЙМ МАРІЯ ІСАКІВНА, закінчила ОМІ. В роки ДСВ капітан мед. служби Західного фронту – Э 23010. Нагороди: медалі: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «30 лет победы над Германией».

БАШЕНІН ВІКТОР АНДРІЙОВИЧ (1882–1978), у 1929–1930 рр. зав. кафедрою епідеміології ОМІ. В роки ДСВ керував протиепідеміологічною роботою на залізничному транспорті.

БЕККЕР МАРК МАРКОВИЧ. Закінчив ОМІ. В роки ДСВ капітан мед. служби Південно-Західного фронту 270 стрілецької дивізії 977 стрілецького полку.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

БІСВЧЕНКО ГАЛИНА ТРОФІМІВНА 1916 р. н., закінчила ОМІ у 1939 році факультет «Лікувальна справа». Учасник ДСВ у 1942–1945 рр. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: «За боевые заслуги», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

БІНШТОК РОЗАЛІЯ ЯКІВНА 1918 р. н., закінчила ОМІ у 1942 році. В роки ДСВ старший лейтенант 1-го Українського фронту, начальник еваковідділення. Нагороди: орден «Красной звезды».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

БЕРЕЗМАН Г. М., закінчив ОМІ. Військовий лікар 3-го рангу 115 медсанбату 51 стрілецької дивізії. Зник безвісті у 1941 р.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

БІЛІК Н. А., закінчив ОМІ. Загинув під час ДСВ.

БИТЕНСЬКИЙ І. Н. В роки ДСВ в званні головного лікаря полків воював на Калінінському, 1–му та 2–му Білоруському, Приморському фронтах. Нагороди: два ордени «Красной звезды»; медалі: «За боевые заслуги», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За победу над Японией» та медалі КНР «За участие в войне с Японией».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

БЛАГОДАТСЬКИЙ Н. І. – військовий лікар 2–го ранга, зав. кафедрою військово-медичної підготовки. Загинув під час ДСВ.

БОВШОВСКИЙ Г. Л., закінчив ОМІ. Загинув під час ДСВ.

БОЙКО ГАВРИЇЛ ФЕОДОСІЙОВИЧ (1904–1974), закінчив ОМІ у 1932 р., у 1969–1974 рр. проф. каф. факультетської терапії педіатричного та стоматологічного факультетів. У 1941–1945 рр. військовий лікар III рангу, начальник санітарної бригади 1-ої запасної стрілецької бригади, начальник хірургічного рухомого шпиталю.

БОРЗОВ МИХАЙЛО ВАСИЛЬОВИЧ (1899–1983), у 1959–1973 рр. зав. кафедрою шкірних та венеричних захворювань. В роки ДСВ головний венеролог Карельського, 3-го Українського фронтів та Південної групи військ. Нагороди: орден «Отечественной войны 2-й степени»; медалі: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За оборону Советского Заполярья», «За взятие Будапешта», «За взятие Вены».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

БОРИСЕНКО ОЛЬГА ГРИГОРІВНА, закінчила ОМІ у 1939 році. У 1941–1945 рр. воювала у 132 стрілкової дивізії Бахмачсько–Вавшанської двічі червоно знаменної дивізії. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны»; медалі: «За боевые заслуги», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За взятие Варшавы», «За взятие Берлина».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

БРАМБІЛЛО С. Р., закінчив ОМІ, лікар партизанського загону.

БУЖЕНИЦЯ ЄЛИСАВЕТА ІВАНІВНА 1921 р. н., закінчила ОМІ. В роки ДСВ старший лейтенант медичної служби. Нагороди: орден «Отечественной войны II степени» ; медаль «За оборону Севастополя».

БУКОЛІНІ ЗОЯ ВОЛОДИМИРІВНА, у 1936–1941 рр. навчалася в ОМІ. В роки ДСВ старший лейтенант медичної служби 3-го хірургічного відділення. Нагороди: орден «Красной звезды», медаль: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

БУКОЛІНІ ЛЕОНІД ВОЛОДИМИРОВИЧ (загинув в 1944 р.). У 1935–1940 рр. навчався в ОМІ. В роки ДСВ військовий лікар 3-го рангу, капітан мед. служби. У 1941–1944 рр. лікар санітарної роти 71-го стрілкового полка 1-го Білоруського фронту. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны 2-й степени»; медаль: «За победу под Сталинградом».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

БУЛЬБА НАТАЛІЯ ВЕНІАМІНІВНА. Закінчила ОМІ. В роки ДСВ майор медичної служби, начальник лабораторії військово–морського шпиталю № 44. Нагороди: медалі: «За боевые заслуги», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За оборону Кавказа».

БУРШТЕЙН АРКАДІЙ ГРИГОРОВИЧ 1910 р. н. Закінчив ОМІ. У 1941–1942 рр. командир медичної роти, старший лікар полка на Південному фронті; у 1942 р. головний хірург на Північно-Кавказькому фронті; у 1942–1943 рр. на Степовому фронті; у 1943–1945 рр. начальник хірургічного відділення на 1-му Білоруському фронті. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны 2–й степени»; медалі: «За боевые заслуги», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За оборону Кавказа».

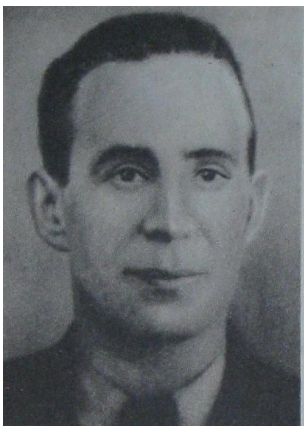
БУРШТЕЙН АРОН ЙОСИПОВИЧ (1890–1965), у 1933-1941 і 1944-1962 рр. зав. кафедрою гігієни харчування. У 1941 р. начальник лабораторії військового шпиталю. Нагороди: медаль «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

БУХБІНДЕР АБРАМ ЙОСИПОВИЧ, у 1933–1938 рр. навчався в ОМІ. У 1941 р. – старший лікар полку Південного фронту. У 1942 р. – лікар-терапевт Північно–Кавказького фронту. У 1943–1945 рр. – командир шпитального взводу 389-ї стрілецької дивізії 1-го Українського фронту. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: «За боевые заслуги», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ВАЙНБЕРГ БОРИС ГРИГОРОВИЧ (1896–1960), закінчив лікувальний факультет ОМІ в 1925 р., у 1936–1941 рр. проф. кафедри мікробіології. У роки ДСВ працював в Узбецькому ІЕМ зав. відділом рикетсіозу. Нагороди: медаль «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ВАРЛАМОВ ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ 1908 р. н., у 1958-1975 рр. зав. кафедрою оперативної хірургії з топографічною анатомією. У 1941–1943 рр. був начальником хірургічного відділення польового рухомого шпиталю в Мешхеді (Іран) у складі групи радянських військ. Нагороди: орден «Красной звезды».

ВАСИЛЬЄВ КОСТЯНТИН ГЕОРГІЙОВИЧ 1919 р. н., у 1966-1985 рр. зав. кафедрою епідеміології. У 1941–1945 рр. молодший, старший лікар, а потім лікар-фахівець. Нагороди: медалі: «За боевые заслуги», «За победу над Японией».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ВЕРЕЩАК–ВЕРЕЩАКОВСЬКИЙ ЙОСИП ХАСКЕЛЕВИЧ 1895 р. н., працював на кафедрі ортопедичної хірургії. У роки ДСВ військовий лікар 1-го рангу. Під час Сталінградської операції керував організацією хірургічної допомоги пораненим. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны II степени».

ВЕРТГЄЙМ ІЛЛЯ ІЛЛІЧ. Закінчив ОМІ в 1940 р. В роки ДСВ приймав участь у бойових діях Південного та Закавказького фронтів. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: дві «За боевые заслуги», «За оборону Кавказа», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ВІНЕР КОСТЯНТИН САМСОНОВИЧ (1906–1972). Закінчив ОМІ. В роки ДСВ підполковник медичної служби, головний патолог 2-го Українського фронту. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны I степени»; медалі: «За оборону Кавказа», «За взяття Будапешта», «За взяття Вєны», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ВИШНЕВЕЦЬКА ГАННА РАФАЇЛОНА. Закінчила ОМІ в 1940 р. В роки ДСВ ординатор-окуліст армійського шпиталю 6-ї Армії Південного фронту.

ВИШНЕВЕЦЬКИЙ ЮХИМ ЮХИМОВИЧ 1911 р. н. Закінчив ОМІ. В роки ДСВ дивізійний, авіаційний лікар 234-ї авіадивізії. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны II степени»; десять медалей.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ВОЙТЕНКО МАТВІЙ ФЕДОРОВИЧ 1911 р. н. Закінчив ОМІ у 1935 р. У 1941 р. дивізійний лікар 278 СД. У 1942 р. – корпусний лікар 64–ой армії Сталінградського фронту. У 1943 р. – начальник першого лікарсько–евакуаційного відділення санітарного відділу 64–ї армії Сталінградського фронту. У 1944 р. приймав участь в операції по звільненню Естонії. Нагороди: два ордени «Красной звезды», орден «Отечественной войны II степени»; медалі: «За боевые заслуги», «За отвагу», «За оборону Сталинграда», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ВОЛИНСЬКИЙ ФЕДІР АНДРІЙОВИЧ (1890–1970), у 1944–1969 зав. кафедрою нормальної анатомії ОМІ. В роки ДСВ професор кафедри нормальної анатомії Киргизького медінституту. Нагороди: медалі: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ВОЛОШИН ЯКІВ МАРКОВИЧ (1904–1967), у 1946–1967 рр. зав. кафедрою факультетської хірургії педіатричного та стоматологічного факультетів. У 1941–1943 рр. консультант-хірург шпиталю у Ташкенті, у 1943–1945 рр. – головний хірург управління евакошпиталів. Нагороди: орден «Отечественной войны I степени»; медалі: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ВОЛТУН ІСАК МАРКОВИЧ. Закінчив ОМІ. Підполковник військової служби. Нагороди: ордени : «Отечественной войны I степени», два ордени «Отечественной войны II степени», «Красной звезды»; медалі: «За оборону Сталинграда», «За освобождение Варшавы», «За взятие Кенигсберга», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ГАЙКОВСЬКА ТАМАРА. Закінчила ОМІ. В роки ДСВ начальник санітарної бригади. Нагороди: медалі: «За боевые заслуги», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За победу над Японией».

ГАЛЬЧИНСЬКИЙ ГРИГОРІЙ ПЕТРОВИЧ, у 1934–1939 рр. навчався в ОМІ. В роки ДСВ капітан медичної служби. Учасник боїв на Халкінголі. У 1945 р. – учасник боїв з Японією. Нагороди: ордени: «Боевого красного Знамени», два ордени «Красной звезды».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ГАНЖАРА ПАВЛО СЕРГІЙОВИЧ 1920 р. н., працював на військово-морській кафедрі ОМІ. У 1941 р. старший фельдшер 2-го арtpолку, у 1942–1944 рр. 85-ї окремої морської стрілецької бригаді відділення санхімзахисту.

ГАСПАРЯН АШОТ МИХАЙЛОВИЧ (1902–1970), у 1944–1948 рр. ректор ОМІ, 1944–1951 рр. зав. кафедрою урології ОМІ. В період ДСВ в Чкалові очолював роботу в евакошпиталях, керував спеціалізованим відділенням евакошпиталю.

ГЕРЦЕН ІВАН ГЕНРИХОВИЧ 1917 р. н., у 1960–1988 рр. зав. кафедрою травматології та ортопедії ОМІ. У 1941–1943 рр. воював на Підвденно-Західному та Західному фронтах. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: «За оборону Москви», «За оборону Києва», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ГЕШЕЛІН ОЛЕКСАНДР ІСАКОВИЧ (1882–1962), у 1922–1941 рр. і 1944–1952 рр. зав. кафедрою оториноларингології ОМІ. В роки ДСВ зам. начальника евакошпиталю в Кисловодську, консультант інфекційної лікарні в Душанбе.

ГІБЕР ЯКІВ ЛЬВОВИЧ 1918 р. н., закінчив санітарно-гігієнічний факультет ОМІ у 1942 р. У 1943–1944 рр. старший лікар 1669-го Кіровоградського винищувального протитанкового артилерійського полку. У 1944–1945 рр. бригадний лікар 192-ї важкої гаубичної артилерійської бригади Знищення 30-ї артилерійської Венської дивізії прориву резерву Головного командування. Нагороди: ордени: «Орден Отечественной войны II степени», «Красной звезды».

ГІММЕЛЬФАРБ ЯКІВ КЛИМЕНТІЙОВИЧ (1896–1971), у 1946–1959 рр. зав. кафедрою епідеміології ОМІ. В роки ДСВ флагманський епідеміолог Чорноморського флоту, полковник медичної служби. Нагороди: ордени: «Орден Отечественной войны II степени», «Красной звезды»; медалі: «За оборону Кавказа», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ГОЛЬДШТЕЙН ІОГАН БОРИСОВИЧ (1910–1944), асистент кафедри ОМІ. Гвардії майор медичної служби 128-ї Гвардійської гірської стрілецької дивізії. Загинув у 1944 р.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ГОФАЙЗЕН ВІКТОР ІЛЛІЧ (1913–1942), з 1935–1937 рр. працював на кафедрі судово-медичної експертизи ОМІ. Військовий лікар 2-го рангу, епідеміолог військово-санітарного протиепідеміологічного загону Південного фронту. Загинув під час ДСВ.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ГРИГОРАЩЕНКО ОЛЕКСАНДР ЮХИМОВИЧ 1900 р. н. З 1941 р. по 1945 р. фахівець протиепідеміологічної служби. Нагороди: орден «Отечественной войны I степени».

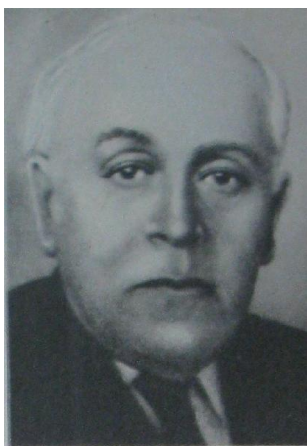
ГРІНБЕЙН СВИТЛАНА ВІКТОРІВНА (дівоче – ФРОНЦКЕВИЧ) (1917–1995), завуч кафедри судової медицини ОМІ. З 1941 р. лікар санітарної роти полка, у 1943 р. – старший ординатор хірургічного відділення армійського шпиталю. Нагороди: орден «Красной звезды»; медаль «За боевые заслуги».

ГРОМАШЕВСЬКИЙ ЛЕВ ВАСИЛЬОВИЧ (1887–1980), у 1923–1927 рр. зав. кафедрою епідеміології ОМІ. У 1941 р. – військовий лікар I рангу, потім головний епідеміолог Закавказького та Кавказького фронтів. З 1942 р. – головний епідеміолог Кримського фронту і Московського військового округу.

ГРУЗИН ОЛЕКСІЙ ІВАНОВИЧ (1889–1954), у 1938–1941 і 1944–1954 рр. зав. кафедрою факультетської терапії лікарського факультету ОМІ. У 1941–1944 рр. зав. кафедрою пропедевтики внутрішніх хвороб і інфекційних захворювань Іжевського медичного інституту. Нагороди: медалі: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ДАЙЛІС ІСАК ЛЬВОВИЧ (1888–1981), у 1928–1941 рр. зав. кафедрою соціальної гігієни, 1944–1963 зав. кафедрою організації охорони здоров'я. В роки ДСВ завідувачий санітарно-епідеміологічної станції в Алма-Аті. Нагороди: медалі: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ДВУЖИЛЬНА КАТЕРИНА ДАНИЛІВНА (1913–2008), у 1958–1978 рр. зав. кафедрою загальної хірургії лікарського та стоматологічного факультетів ОМІ. У 1941–1943 рр. начальник 197-ї медичної частини Центрального фронту, провідний хірург евакошпиталю Карельського фронту. У 1943–1944 рр. асистент кафедри факультетської хірургії Військово-морської медичної академії, начальник відділення евакошпиталю. Нагороди: орден «Отечественной войны II степени».

ДЕЙНЕКА ІВАН ЯКОВИЧ (1904–1970), у 1951–1958 рр. зав кафедрою загальної хірургії, у 1963–1970 рр. зав. кафедрою шпитальної хірургії педіатричного та стоматологічного факультетів, у 1951–1967 рр. – ректор ОМІ. У 1941–1943 рр. головний хірург Управління шпиталями ВЦРПС Свердловської та Пермської областей. У 1943–1944 рр. доцент кафедри факультетської хірургії Військо-морської медичної академії. Нагороди: орден «Отечественной войны II степени».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ДЕХТЯР АРОН ЙОСИПОВИЧ 1913 р. н., закінчив ОМІ у 1940 р. З 1941 р. – ординатор хірургічного відділення евакошпиталю Південного фронту, потім ординатор фронтового військового санітарного поїзду № 1144 Західного фронту. З 1943 р. – начальник фронтового військового санітарного поїзду № 1029 Центрального і 1-го Білоруського фронтів. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: «За боевые заслуги», «За оборону Москвы».

ДИНЕВИЧ ЛЮБОВ СЕМЕНІВНА 1913 р. н. В роки ДСВ лікар медсанбату 38-й Армії 1-го та 4-го Українських фронтів. Потім лікар медсанбату 211-го Стрілецького полку 894-ї Стрілецької дивізії. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: «За боевые заслуги», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ ІГОР ІВАНОВИЧ 1890 р. н., у 1914 р. закінчив медичний факультет Новоросійського університету, з 1921 по 1923 рр. асистент клініки нервових хвороб. Загинув під час ДСВ.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

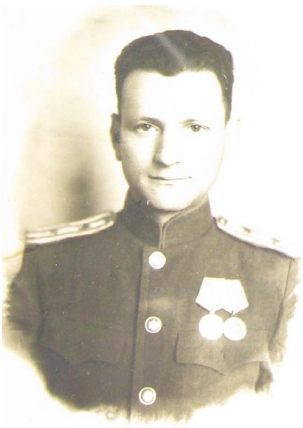
ДОЛЬБЕРГ М. Я. (1901–1942), асистент кафедри хірургії ОМІ. Військовий лікар 2-го рангу. Розстріляний німцями у липні 1942 р.

ДРАГОМИРЕЦЬКИЙ ВОЛОДИМИР
ДМИТРОВИЧ (1925–1996), у 1940 р. вступив до
ОМІ, в 1949 р. закінчив ОМІ, з 1964 р. зав.
кафедрою оториноларингології ОМІ, з 1967 р.
декан лікувального факультету, проректор з
лікувальної справи, засновник першої в
Радянському Союзі школи кріохірургів. В роки
ДСВ приймав участь в боях у складі військ 3-го
Українського фронту, командир розрахунку
станкового кулемета, в 1944 р. був поранений,
після повернення на фронт був командиром
відділення санітарних інструкторів, перемогу
зустрів у Відні. Нагороди: орден «Отечественной
войны I степени»; медалі: «За боевые заслуги», «За
отвагу».

ДРОБИНСЬКИЙ ІСАК РУДОЛЬФОВИЧ (1911–1982), доцент кафедри інфекційних хвороб ОМІ. У 1941 р. – фахівець-імунолог епідеміологічної лабораторії № 315 Південного фронту. У 1941–1942 рр. – начальник лікувально-евакуаційного відділу Південного фронту; у 1942–1943 рр. – начальник відділу особливо-небезпечних інфекцій Закавказького фронту, потім начальник лабораторії Північно-Кавказького фронту; у 1943–1944 рр. – головний епідеміолог Окремої Приморської армії; у 1945 р. – начальник інфекційного відділу Ленінградського фронту. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны II степени»; медалі: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За оборону Кавказа».

ДРУН ЄВГЕН ЯКОВИЧ, закінчив ОМІ у 1940 р. В роки ДСВ воював на Південному, Північно-Кавказькому, Сталінградському, 4-му Українському, 3-му Білоруському фронтах лікарем 444-ї авіаційної частини батальйону авіаційного обслуговування, 22-го інженерного батальйону, 327-го батальйону авіаційного обслуговування. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: «За боевые заслуги», «За оборону Кавказа», «За оборону Сталинграда», «За взятие Кенигсберга», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ДУБОВИЙ ЮХИМ ДАВИДОВИЧ (1898–1986), закінчив ОМІ в 1923 р., у 1944–1973 рр. зав. кафедрою рентгенології і радіології ОМІ. У роки ДСВ консультант групи шпиталів.

ЖИВАТОВ ГРИГОРІЙ КОСТЯНТИНОВИЧ (1891–1952), закінчив медичний факультет Новоросійського університету, у 1936–1941 рр. і 1944–1948 рр. зав. кафедрою акушерства і гінекології педіатричного і санітарно-гігієнічного факультетів ОМІ. В період 1941–1944рр. очолював акушерсько-гінекологічну клініку Одеси. Після війни приймав активну участь у відновленні медичного інституту.

ЖОСУЛ ВАСИЛЬ ЯКОВИЧ 1914 р. н. Закінчив ОМІ. В роки ДСВ військовий лікар III рангу. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: дві медалі «За боевые заслуги», «За оборону Одессы», «За оборону Кавказа», «За оборону Севастополя», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

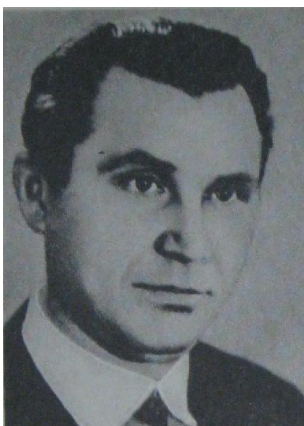
ЗАЙДМАН МАКС ВОЛОДИМИРОВИЧ (1904–1942), у 1928–1932 рр. навчався в ОМІ на лікувальному факультеті, з 1934 по 1937 рр. аспірант кафедри топографічної анатомії та оперативної хірургії. В роки ДСВ військовий лікар 3-го рангу, командир взводу 103-го окремого медично-санітарного батальйону. Зник безвісті у 1942 р.

ЗАРИЦЬКИЙ ЛЕОНІД АНДРІЙОВИЧ (1901–1983), у 1955–1963 рр. зав. кафедрою оториноларингології. В роки ДСВ служив в Радянській армії зам. голови ЛКК Південно-Західного фронту, потім начальник оториноларингологічного відділення шпиталів. Нагороди: медалі: «За оборону Сталинграда», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ЗЛАТОПОЛЬСЬКИЙ В. П., працював на кафедрі судово-медичної експертизи ОМІ. Загинув під час ДСВ.

ЗОЛОТАРЬОВ АРТЕМ ЄПІФАНОВИЧ 1925 р. н., закінчив ОМІ в 1953 р., з 1974 р. зав кафедрою пропедевтики внутрішніх хвороб ОМІ. Нагороди: орден «Отечественной войны I степени»; медалі: «За отвагу», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

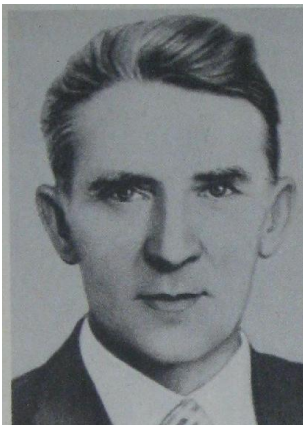
ІВАНОВА А. І., у 1931–1936 рр. навчалася в ОМІ. Брала участь у ДСВ.

ІВАНЧЕНКО ПРОКОФІЙ ЛЕОНТІЙОВИЧ (1907–1975), у 1954–1975 рр. зав. кафедрою біології. В роки ДСВ зам. начальника батальйону. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: «За оборону Сталинграда», «За взятие Кенигсберга», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ІЄРУСАЛИМСЬКИЙ АБРАМ МАРКОВИЧ, навчався в ОМІ у 1935–1940 рр. Підполковник медичної служби. В роки ДСВ воював на Південно-Західному фронті в складі Північної групи оборони м. Миколаєва, 26-й район авіабазування м. Запоріжжя; на Північно-Західному фронті у 29-му гвардійському винищувальному авіаполку, 731-му винищувальному полку; на Західному, Сталінградському та Центральному фронтах – 39-му гвардійському авіаполку. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: «За боевые заслуги», «За оборону Сталинграда», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За освобождение Киева», «За безупречную службу в Вооруженных Силах I степени».

ІЛЫН ІГОР ІВАНОВИЧ 1931 р. н., у 1974–1976 рр. зав. кафедрою нормальної анатомії, у 1984–1994 рр. ректор ОМІ. В 13 років утік на фронт, став сином полку, пройшов бойовий шлях від Одеси до Софії де зустрів день Перемоги. Нагороди: орден «Отечественной войны II степени»; медалі: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За участие в Отечественной войне 1944–1945 гг.».

КАЛЬФА СЕМЕН ЮФУДОВИЧ (1892–1979), у 1957–1970 рр. зав. кафедрою очних хвороб. У 1941–1942 рр. начальник відділення евакошпиталю. У 1942–1944 рр. директор трахоматозного інституту. Нагороди: медалі: «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

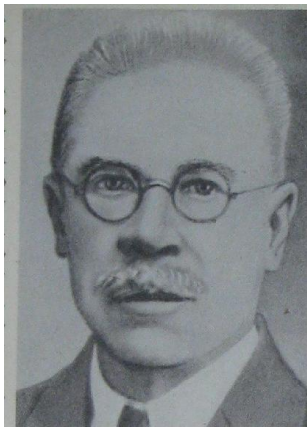
КАРАМАН МИКОЛАЙ ВАСИЛЬОВИЧ 1923 р. н., у 1972–1989 рр. зав. кафедрою хірургічних хвороб педіатричного та стоматологічного факультетів. Нагороди: орден «Красной звезды»; медаль «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.»

КАЦ ЛЕВ БОРИСОВИЧ 1912 р. н., закінчив ОМІ у 1939 р. у 1941–1944 рр. – зав. міським відділом охорони здоров'я Таджицької ССР. З 1944 р. – капітан мед. служби 48-го Таджицького прикордонного загону НКВС. Нагороди: медаль «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

КАЦМАН АГНІЯ ЮХИМІВНА, навчалась в ОМІ у 1935–1940 рр. В роки ДСВ воювала на Південному, Калінінському, Ленінградському, 2-му Прибалтійському фронтах в шпиталях № 544 та № 1037. Нагороди: ордени: два ордени «Красной звезды»; медалі: «За боевые заслуги», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За победу над Японией».

КЕФЕР МИКОЛА ІВАНОВИЧ (1864–1944), у 1921–1941 рр. зав. кафедрою травматології та ортопедії. У 1941 р. – головний лікар 2-ї міської лікарні. У 1942–1944 рр. рятував офіцерів та солдат, які не встигли евакуюватися.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

КЛОЧКОВА Г. С., закінчила ОМІ. Доцент педіатричного факультету. Брала участь у ДСВ.

КНУРЕНКО НАУМ МИКОЛАЙОВИЧ 1920 р. н. В роки ДСВ пройшов шлях від молодшого лікаря до командира 79-го відділення мотострілецького полку. Нагороди: ордени: два ордени «Красной звезды», «Отечественной войны II степени».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

КОВАЛЬОВ ІВАН ФОМИЧ 1910 р. н., закінчив ОМІ у 1940 р. В роки ДСВ майор медичної служби, командир медично-санітарного взводу 52-ї танкової бригади 1-го Прибалтійського фронту. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны II степени»; медаль «За отвагу».

КОЗДОБА ОЛЕКСІЙ ЗАХАРОВИЧ (1902–1941), у 1928–1929 рр. декан робфаку ОМІ, професор, зав. кафедрою загальної хірургії санітарно-гігієнічного факультету. З 1941 р. – військовий лікар I рангу, зав. хірургічним шпиталем в Ялті; флагманський хірург Чорноморського флоту. У 1941 році загинув під Севастополем.

КОЗИР НІНА МИКОЛАЇВНА 1920 р. н., з 1971 р. професор кафедри нормальної анатомії ОМІ. В роки ДСВ лікар хірургічного відділення лікарні в Ашхабаді. Нагороди: медаль «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

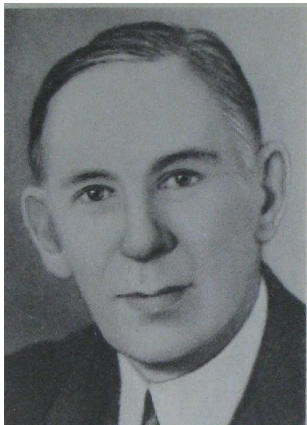
КОЙМАХ С. М., асистент кафедри ОМІ. Загинув під час ДСВ.

КОЛЯДА ФЕДІР АРТЕМОВИЧ 1901 р. н., закінчив ОМІ. У 1941–1942 рр. лікар медично-санітарного батальйону. У 1943–1944 рр. – помічник начальника лікувального відділу евакопункту № 34, майор медичної служби. Нагороди: медаль «За боевые заслуги».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

КОНТОРЕР І. Є., закінчив ОМІ. Загинув під час ДСВ.

КОРОВИЦЬКИЙ ЛЕОНІД КОСТЯНТИНОВИЧ (1890–1976), у 1944–1949 рр. зав. кафедрою пропедевтики внутрішніх хвороб лікарського факультету, у 1949–1968 рр. зав. кафедрою інфекційних хвороб ОМІ. У 1942–1944 рр. був учасником підпільної антифашистської групи.

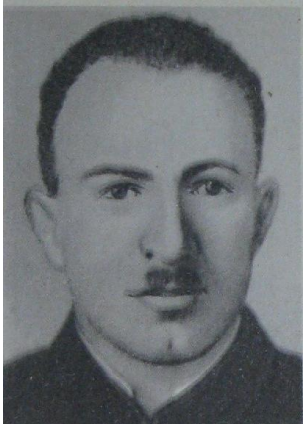
КОРОЛЬ ТАМАРА ЛЕОНІДІВНА 1918 р. н., закінчила ОМІ. В роки ДСВ начальник 2-ї хірургічної групи ОРМП № 6 5-ї ударної армії 3-го Українського та 1-го Білоруського фронтів. Нагороди: ордени: «Отечественной войны II степени», «Красной звезды», «Отечественной войны I степени»; медалі: «За боевые заслуги», «За освобождение Варшавы», «За взятие Берлина», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

КОРХОВ СЕРГІЙ ІВАНОВИЧ (1918–2009), у 1975–1976 рр. зав. кафедрою оперативної хірургії і топографічної анатомії, у 1976–1981 рр. – ректор ОМІ. У 1941–1944 рр. працював у медсанбаті, потім головний ординатор кафедри військово-польової хірургії Військово-медичної академії.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

КОСИНСЬКИЙ БОЛЕСЛАВ ІВАНОВИЧ 1909 р. н., закінчив ОМІ у 1937 р. В період ДСВ командир медичного санітарного взводу медсанбату на Південному, Північно–Кавказькому, Західному, 1-му и 4-му Українських фронтах. Нагороди: два ордени «Красной звезды»; медалі: дві медалі «За боевые заслуги».

КОФМАН ВАЛЕНТИН СОЛОМОНОВИЧ (1901–1942), у 1940–1941 рр. професор, зав. кафедрою загальної хірургії ОМІ. З 1941 р. головний хірург Приморської армії. Загинув у 1942 р. при обороні Севастополя. Нагороди: орден «Красной звезды».

КОХАНОВСЬКА ВАЛЕНТИНА ОЛЕКСАНДРІВНА 1915 р. н., закінчила ОМІ у 1938 р. В роки ДСВ начальник токсико–терапевтичної групи 12-ї ОРМП. Потім начальник санслужби 200, начальник санслужби 9-ї тех. роти 3-го Українського фронту. Нагороди: медаль «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

КОЧЕРГА РОЗАЛІЯ БОРИСІВНА (дівоча – КЛЕЙМАН) 1918 р. н., закінчила ОМІ. В роки ДСВ хірург на Волховському, Прибалтійському фронтах при евакошпиталях № 3227, 2036, 2069; у 125-му окремому медично–санітарному батальйоні 198-ї стрілецької дивізії 54-ї армії; у 476-у медично–санітарному батальйоні 8-ї дивізії 10-ї армії. Нагороди: орден «Красной звезды»; медаль «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

КРАВЧУК А. Н., закінчила ОМІ, учасник ДСВ.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

КРАЙЗ ЛЯ БОРИСІВНА 1918 р. н., закінчила ОМІ. В роки ДСВ начальник медичної служби батальйону зв'язку. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: дві медалі «За боевые заслуги», «За освобождение Варшавы», «За взятие Берлина», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За доблесть и отвагу в ВОВ».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

КРАСНОПОЛЬСКИЙ ЕДУАРД МАРКОВИЧ (1896–1941), доцент санітарно-гігієнічного факультету ОМІ. Військовий лікар 1-го рангу Приморської армії. Загинув під час морської військової евакуації на санітарному транспорті «Армения».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

КРЕЙЦЕРОВ, навчався в ОМІ. Загинув під час ДСВ.

КРОЛ АРКАДІЙ СЕМЕНОВИЧ. Закінчив ОМІ. В роки ДСВ старший лікар арtpолку № 1306, бригадний лікар 56-ї ПАБр Сивасько–Штетенської дивізії 1-го і 2-го Білоруського, 1-го Українського фронтів. Нагороди: орден «Отечественной войны II степени»; медаль «За боевые заслуги».

КУДИНСЬКИЙ ЮРІЙ ГРИГОРОВИЧ 1919 р. н. закінчив ОМІ. В роки ДСВ провідний хірург медсанбату стрілецької дивізії. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны II степени», «Отечественной войны I степени».

КУЗНЕЦОВ ОЛЕКСАНДР МИХАЙЛОВИЧ 1926 р. н., закінчив ОМІ у 1950 р. В роки ДСВ командир танкового десанту 9-го мех. корпусу 70-ї танкової бригади 3-ї танкової армії 1-го Українського фронту. Нагороди: медаль «За боевые заслуги».

КУКОЛЄВ ЯКІВ ВАСИЛЬОВИЧ (1900–1973), у 1959–1971 рр. зав. кафедрою акушерства та гінекології педіатричного та стоматологічного факультетів ОМІ. У 1941–1943 рр. – асистент, доцент Військово-медичної академії у Ленінграді. У 1943–1945 рр. – головний гінеколог ППО Південно-Західного фронту. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны II степени»; медалі: «За боевые заслуги», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

КУЛАЖЕНКО ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ (1918–1977), у 1962–1977 рр. зав. кафедрою ортопедичної стоматології ОМІ. У 1941–1945 рр. – молодший лікар полку, хірург МСБ, потім головний щелепно–лицевий хірург армії. Нагороди: ордени: «Отечественной войны II степени», два ордени «Красной звезды».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

КУЛАЖЕНКО МУЗА ІВАНІВНА. З 1957 р. працювала нейрохірургом в клініці хірургічних хвороб під керівництвом проф. І. Я. Дейнеки. У 1941–1945 рр. нейрохірург в складі нейрохірургічної групи ОРМП.

КУРАКО ЮРІЙ ЛЬВОВИЧ (1924–2006), академік, у 1972–2002 рр. зав. кафедрою нервових хвороб ОМІ. З 1943 р. – військовий фельдшер санітарної служби окремого батальйону. Воював на Калінінському, 1–му Прибалтійському, 1–му Українському фронтах. Приймав участь у взятті Берліну. Нагороди: орден «Отечественной войны I степени»; медаль «За взятие Берлина».

ЛАВРОВ АНАТОЛІЙ ПЕТРОВИЧ (1894–1957), у 1953–1957 рр. зав. кафедрою шкірних та венеричних хвороб ОМІ. У 1941–1944 рр. начальник відділення евакошпиталю у Москві. Нагороди: медалі: «За оборону Москвы», «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ЛАДИЖЕНСЬКИЙ ВОЛОДИМИР БЕНЦІОНОВИЧ 1901 р. н., закінчив Новоросійський університет у 1931 р., з 1934–1937 рр. аспірант кафедри рентгенології ОМІ. Загинув під час ДСВ.

ЛАНДА ЮХИМ МОЇСЕЙОВИЧ, закінчив ОМІ. В роки ДСВ – начальник шпиталю № 4184 62-ї гвардійської армії. Учасник оборони Сталінграда та взяття Берліна. Почесний громадянин міста Ерфурта (Німеччина). Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны I степени», «Отечественной войны II степени»; медалі: «За оборону Сталинграда», «За взятие Варшавы», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ЛЕВІ ГРИГОРІЙ СЕМЕНОВИЧ (1885–1976), у 1932–1941 і 1944–1959 рр. зав. кафедрою дитячих хвороб ОМІ. З 1941–1944 рр. зав. кафедрою педіатрії Ташкентського інституту удосконалення лікарів. Нагороди: медалі: «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ЛЕВІН Б. С., навчався в ОМІ у 1927–1931 рр. Загинув в роки ДСВ.

ЛЕГЕЗА ГРИГОРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ 1921 р. н., закінчив ОМІ у 1950 р. В роки ДСВ воював на Південно-Західному, Брянському, Воронежському, Західному та 3-му Білоруському фронтах.

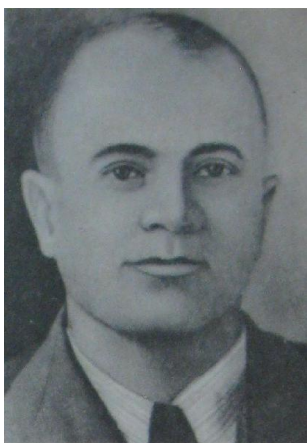
ФОТО
ВІДСУТНЄ

ЛИПКОВСЬКИЙ ВАСИЛЬ ПИЛИПОВИЧ (1922–2005), закінчив ОМІ у 1952 р. У 1968–1990 рр. завідувач кафедри інфекційних хвороб ОМІ. Учасник ДСВ. Нагороди: орден «Отечественной войны II степени».

ЛИТВАК СЕМЕН ДАВИДОВИЧ (1900–1942), закінчив Новоросійський університет у 1925 р., з 1926 по 1927 рр. ординатор факультетської хірургічної клініки. Військовий лікар 1-го рангу, командир ОРМП 268-го пересувного польового шпиталю. Зник безвісті у 1942 р.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ЛОМКО ВЕСА АРНОЛЬДІВНА, навчалася в ОМІ у 1931–1936 рр. В роки ДСВ – лікар, начальник лабораторії 3250-го хірургічного шпиталю Південного фронту; 4439-го евакошпиталю Воронезького фронту. Нагороди: орден «Красной звезды» ; медаль «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

МАЛІНІН ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ (1890–1985), у 1954–1965 рр. зав. кафедрою акушерства та гінекології ОМІ. В роки ДСВ – зав. кафедрою акушерства та гінекології Казахського медичного інституту. Нагороди: медалі: «За боевые заслуги», «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

МАЛИШКЕВИЧ ОЛЕКСАНДР БОРИСОВИЧ 1919 р. н., закінчив ОМІ. В роки ДСВ воював на Південному, Кавказькому, 3-му Українському фронтах. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны I степени»; медалі: «За оборону Кавказа», «За взяття Будапешта», «За взяття Вени», «За перемогу над Німеччиною в Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

МАМУРОВ Т. М., закінчив ОМІ. Загинув під час ДСВ.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

МАРДЕР І. Г., закінчив ОМІ. Загинув під час ДСВ.

МАРМЕНШТЕЙН ПАВЛО МАРКОВИЧ 1909 р. н. Закінчив ОМІ у 1937 р. у 1941–1942 рр. начальник медичної служби 1020-го СБ Південного та Кримського фронтів; у 1942 р. – начальник медичної служби бригади 40-го ОТБ на Сталінградському фронті; у 1942–1944 рр. начальник медичної служби бригади 9-го ОТБ на Східному фронті; у 1944 р. – начальник медичної служби дивізії ВЧ 261 на Карельському фронті. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Красного знамени»; медалі: «За боевые заслуги», «За перемогу над Німеччиною в Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.».

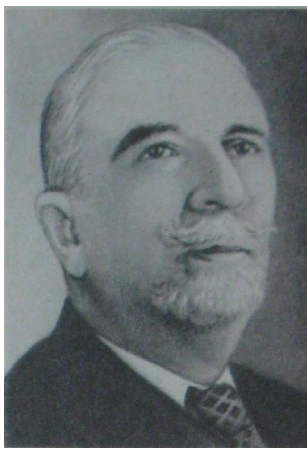
МАРМЕНШТЕЙН САУЛ МАРКОВИЧ 1913 р. н., закінчив ОМІ у 1937 р. З 1940 р. – начальник медичної служби артилерійського дивізіону; у 1942 р. – начальник медичної служби 8-ї морської бригади, потім – начальник медичної служби берегової оборони та гарнізонний лікар міста Севастополя, начальник медичної служби Чорноморського Флоту; у 1945 р. – начальник медичної служби військово-морського училища м. Риги. Під час оборони Севастополя працював з професорами Кофманом, Гімельфарбом і Ясиновським. Відзначений у книгах «Подвиг 30 батареї», «Героический Севастополь». Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны I степени», «Отечественной войны II степени» ; медалі: «За оборону Севастополя», «За оборону Кавказа», «За боевые заслуги», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

МАРУСЕНКО ПЕТРО ЮХИМОВИЧ, закінчив ОМІ у 1932 р., у 1933 р. аспірант кафедри мікробіології, працював в ОМІ з 1936 по 1939 рр. Загинув в роки ДСВ.

МАРЧЕНКО ОЛЕКСІЙ ІВАНОВИЧ (1922–2009), у 1960–1977 рр. організував та завідував кафедрою терапевтичної стоматології. Учасник ДСВ. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны II степени»

МАТУСІС ІСАК АБРАМОВИЧ (1884–1955), у 1929–1941 і 1944–1951 рр. зав. кафедрою шкірних та венеричних хвороб ОМІ. У 1941–1945 рр. – начальник спеціалізованого шпиталю, головний консультант дермато-венерологічної служби Південного фронту. Нагороди: орден: «Отечественной войны II степени»; медаль «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.»

МСЄРСОН ДАРІЙ ЛЬВОВИЧ (1880–1958), у 1923–1941 і 1944–1955 рр. зав. кафедрою фтизіатрії ОМІ. Учасник ДСВ. Нагороди: медалі: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

МІРВІС МИХАЙЛО ІЛЛІЧ 1919 р. н., закінчив ОМІ у 1941. У 1942–1945 рр. – старший лікар полку, командир медичного санітарного батальйону, начальник медичної служби бригади. Воював на 1-му та 2-му Білоруських, Калінінському фронтах. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны II степени».

МІРЕЛЬЗОН ЛЕВ АРІЄВИЧ (1890–1972), у 1947–1968 рр. зав. кафедрою психіатрії ОМІ. У 1941–1942 рр. – начальник медичної частини евакошпиталю. У 1942–1944 рр. – консультант Ташкентського окружного шпиталю. Нагороди: медалі: «За отвагу», «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

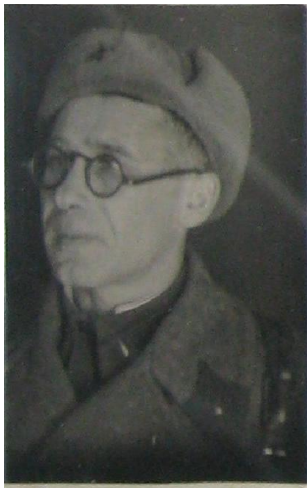
МИХАЙЛОВ І. І., закінчив ОМІ. До війни працював асистентом кафедри ОМІ. Загинув в роки ДСВ.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

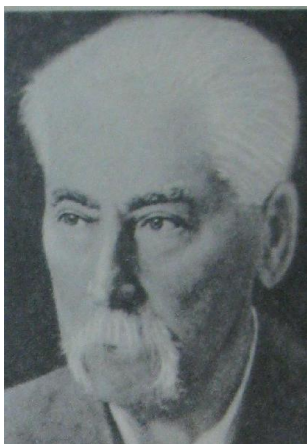
МИЧУРЕНКО КСЕНІЯ ІВАНІВНА (1910–1942). Закінчила ОМІ, військовий лікар 3-го рангу. Загинула у роки ДСВ.

МОСКЕТИ КОСТЯНТИН ВІКТОРОВИЧ (1923–1994), закінчив ОМІ в 1948 р., у 1969–1990 рр. зав. кафедрою психіатрії. У 1941–1944 рр. – рядовий, стрілець 310 СП. Нагороди: медаль: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.»

МУЧНИК СЕМЕН РАФАЇЛОВИЧ 1907 р. н., закінчив ОМІ у 1930 р. В роки ДСВ майор медичної служби, бригадний лікар 4-ї техбригади Південного фронту. Нагороди: медаль «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

НАЛІВКІН ПАВЛО ОЛЕКСІЙОВИЧ (1876–1965), у 1933–1941 і 1946–1963 рр. зав. кафедрою шпитальної хірургії педіатричного та санітарно-гігієнічного факультетів ОМІ. В роки ДСВ працював консультантом в шпиталях. Нагороди: медалі: «За оборону Кавказа», «За участие в Великой Отечественной войне».

НАУМОВА РАЇСА ПЕТРІВНА 1924 р. н., закінчила ОМІ 1949 р., у 1967–1989 рр. проф. кафедри інфекційних хвороб ОМІ. Учасник ДСВ. Нагороди: медаль «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

НЕМИРОВСЬКА ЄВГЕНІЯ АБРАМІВНА, закінчила ОМІ. В роки ДСВ працювала в 79 хірургічному польовому шпиталі 9-ї та 56-ї армії Південного фронту, 56-ї армії 43 ОРМП 1-го Українського фронту. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: «За боевые заслуги», «За оборону Кавказа», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

НІКІТІН Г. К., доцент ОМІ. Загинув під час ДСВ.

НУДОЛЬСЬКА ОЛЬГА ЄВГЕНІВНА (1900–1981), у 1952–1953 рр. зав. кафедрою акушерства та гінекології педіатричного та санітарно-гігієнічного факультетів ОМІ. Учасник ДСВ. Нагороди: медалі: «За оборону Москвы», «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ОЛЬХОВСЬКИЙ ЛЕОНТІЙ ПЕТРОВИЧ, закінчив ОМІ у 1940 р. В роки ДСВ – лікар операційно-перев'язувального взводу 103-го медсанбату 95-ї стрілецької дивізії Приморської армії. Захищав Одесу та Севастополь; лікар операційно-перев'язувального взводу 121-го медсанбату 20-ї стрілецької дивізії 28-ї армії. Нагороди: орден «Красной звезды» ; медалі: «За оборону Одессы», «За оборону Севастополя», «За взяття Кенигсберга», «За взяття Берліна», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

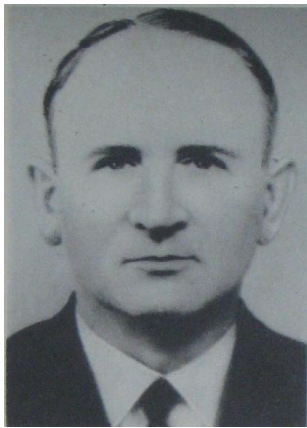
ПАЛЬЧИНСЬКИЙ, закінчив ОМІ, працював на кафедрі гігієни. Загинув під час ДСВ.

ПАНСЬКИЙ ЄВГЕН КИРИЛОВИЧ 1916 р. н., закінчив ОМІ 1948 р. В роки ДСВ був техніком по ремонту артилерійсько-стрілецького озброєння, начальник артилерійського постачання танкової бригади. Воював на Південному, Сталінградському, Донському, Степовому, 3-му Українському фронтах. Нагороди: медалі: «За оборону Сталинграда», «За взяття Будапешта», «За взяття Вєни», «За оборону Одессы», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ПАПАДАТО ЛЕВ ЛЬВОВИЧ (1887–1955), у 1938–1941 рр. і 1952–1953 рр. зав. кафедрою нервових хвороб ОМІ. В роки ДСВ був консультантом-невропатологом Одеського військового округу, начальником неврологічних відділень евакошпиталей 1-го і 3-го Українських фронтів. Нагороди: медаль: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ПОДОЛЯК ГЕОРГІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ (1917–1989), у 1970–1975 рр. зав. кафедрою шпитальної хірургії педіатричного факультету. У 1942–1945 рр. – хірург. Нагороди: ордени: два ордени «Красной звезды», «Отечественной войны II степени», «Отечественной войны I степени».

ПОНОМАРЬОВА ТЕТЯНА СЕМЕНІВНА 1917 р. н., закінчила ОМІ у 1940 р. В роки ДСВ – начальник медичного відділення Північно-Кавказького напрямлення, 1777-й, 4428-й, 3261-й шпиталі Сталінградського фронту.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ПОПОВКІН ЄВГЕН МИХАЙЛОВИЧ 1922 р. н., закінчив лікувальний факультет ОМІ у 1949 р., з 1967 р. проф. кафедри нормальної анатомії. Був учасником ДСВ. Нагороди: медалі: «За взяття Будапешта», «За взяття Вєны», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ПОПОВСЬКИЙ ЙОСИП ЯКОВИЧ 1921 р. н., працював на військово-морській кафедрі ОМІ. У 1941 р. – начальник звукоуловлювача 454-го зенітно-артилерійського полку ППО; у 1943 р. – начальник системи «Прожзвук» 378-го окремого зенітно-артилерійського дивізіону. Нагороди: орден «Отечественной войны II степени».

ПОПУГАЙЛО ВАЛЕРІЙ МИХАЙЛОВИЧ, закінчив ОМІ. В роки ДСВ лікар 2-ї укріпділянки Дніпропетровська; молодший лікар стрілецького батальйону 18-ї окремої стрілецької бригади; у 1944 р. командир санітарно-епідеміологічного взводу 432-го медсанбату 338-ї стрілецької дивізії; лікар-фахівець санітарно-епідеміологічного загону 5-ї армії. Нагороди: орден: «Отечественной войны II степени»; медаль «За боевые заслуги».

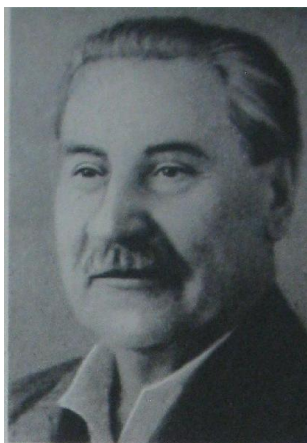
ПОХНО МИХАЙЛО МАКСИМОВИЧ (1922–), у 1953 р. закінчив ОМІ, декан вечірнього відділення лікувального факультету, доцент кафедри шпитальної хірургії. У 1941–1942 рр. мінометник на Ленінградському фронті, брав участь в обороні Ленінграду, з 1943 р. помічник командира взводу, у 1944 р. старшина 62-го Окремого Учбового Радіо полку № 213. Нагороди: орден «Отечественной войны II степени»; медалі: «За оборону Ленинграда», «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ПРЕЙЗЕР БЕРНАРД ЛІТМАНОВИЧ (1901-1942), працював в ОМІ. Військовий лікар 3 рангу 142-го евакошпиталю. Зниклий безвісті у 1942 р. в м. Севастополь.

ПУЧКОВСЬКА НАДІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА (1908–2001), у 1932 р. вступила до аспірантури на кафедрі гістології ОМІ. У 1941–1943 рр. – асистент офтальмологічної лікарні у Ташкентському медичному інституті. У 1943–1945 рр. – начальник спеціалізованого фронтового офтальмологічного відділення 4-го Українського фронту. Нагороди: орден «Отечественной войны II степени».

РАЙСЬКИЙ МИХАЙЛО ІВАНОВИЧ (1873–1956), у 1949–1956 рр. зав. кафедрою судової медицини ОМІ. У 1941–1945 рр. – начальник кафедри судової медицини у Військово-медичної академії. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною в Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.».

РАФАЛОВИЧ СЕМЕН СОЛОМОНОВИЧ 1918 р. н., закінчив ОМІ у 1939 р. В роки ДСВ лікар 35-го і 38-го окремого будівельного батальйону. Нагороди: два ордени «Красной звезды»; медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

РАШКОВСКИЙ ГРИГОРІЙ БЕНЦИОНОВИЧ (1889–1942), асистент кафедри ОМІ. Військовий лікар 1-го рангу, начальник хірургічної групи 268-го пересувного польового шпиталю Радкомфлоту. Зник безвісті у 1942 р.

РЕЗНИК ЯКОВ БОРИСОВИЧ (1902–1979), закінчив ОМІ в 1925 р., у 1939–1941 і 1945–1962 рр. зав. кафедрою гігієни праці. У роки ДСВ викладач Військово-медичної академії ім. Кірова, з 1942 р. зав. кафедрою загальної гігієни Самаркандського медінституту. Нагороди: медалі: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.»

ФОТО
ВІДСУТНЄ

РЕЗНИЦКИЙ АРОН ЛЬВОВИЧ (1901–1942), асистент кафедри ОМІ. Військовий лікар 2-го рангу, командир медичної роти 103-го окремого медсанбату. Загинув у роки ДСВ.

РЕМБЕЗ ІВАН МИКОЛАЙОВИЧ (1920–1995), у 1965–1968 рр. зав. кафедрою акушерства та гінекології. Учасник ДСВ. Нагороди: орден «Красной звезды»; медалі: «За взятие Будапешта», «За взятие Вены», «За освобождение Праги», «За оборону Киева», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.»

ФОТО
ВІДСУТНЄ

РЕХТЕР ІДА ЯКІВНА 1912 р. н., закінчила ОМІ. У 1941 р. – лікар медсанроти 21-ї особливої стрілецької бригади; у 1942 р. – лікар хірургічного відділення в МСБ 397-ї СД, молодший лікар 467-го артполку РГК Північно-Західного фронту; у 1943 р. – лікар хірургічного відділення Північно-Західного фронту, начальник медичного відділення 1-го Білоруського фронту; у 1944 р. – начальник лабораторії 1-го Білоруського фронту. Нагороди: орден «Красной звезды»; медаль «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

РОЗЕНБАУМ ЮХИМ ГРИГОРОВИЧ 1897 р. н., закінчив ОМІ. В роки ДСВ лікар евакошпиталю № 3960 1-го Українського фронту. Нагороди: орден «Отечественной войны I степени».

РОЗЕНБЛАТ МАРІЯ МАРКІВНА, закінчила ОМІ. У 1941р. – хірург-ларинголог Очаківського військово-морського шпиталю, у 1942 р. – Новоросійського військово-морського шпиталю. Нагороди: медаль «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

РОЗЕНБЛІТ ЦЕЦИЛІЯ ІЛ'ЛІВНА, закінчила ОМІ у 1938 р. В роки ДСВ лікар евакошпиталей № 1150, 2543 Західного та Брянського фронтів.

РОЗЕНФЕЛЬД ЛАЗАР ЄВСІЙОВИЧ (1872–1948), у 1927–1941 рр. і 1944–1948 рр. зав. кафедрою біохімії ОМІ. В роки ДСВ професор Самаркандського медичного інституту. Нагороди: медаль «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

РОЗЕНЦВІТ ОЛЕКСАНДР ІЗРАЛІЙОВИЧ, у 1935–1937 рр. працював в ОМІ на кафедрі ортопедичної хірургії. Брав участь у ДСВ.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

РОЗЕНШТРАУХ ЛЕОНІД СЕМЕНОВИЧ 1918 р. н., навчався в ОМІ у 1938–1941 рр. У 1943 р. – старший лікар 791 СП 135-ї стрілецької дивізії діючої армії. Потім – начмед 1973-го СЕШ 59-ї армії 1-го Українського фронту.

РОМАНОВСЬКА ЄФРОСИНІЯ ІВАНІВНА.
Закінчила ОМІ. В роки ДСВ начальник
хірургічного відділення 1946-го ЕШ 1-го
Українського фронту. Нагороди: Орден «Красной
звезды»; медаль «За победу над Германией в
Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

РУБЕЦЬКА ВІРА ПЕТРІВНА 1910 р. н.,
закінчила ОМІ. В роки ДСВ лікар-хірург.
Нагороди: медаль «За боевые заслуги».

САВИЦЬКИЙ ІВАН ВОЛОДИМИРОВИЧ 1911 р.
н., закінчив санітарно-гігієнічний факультет ОМІ в
1935 р., у 1960–1984 рр. зав. кафедрою біохімії. У
1941 р. – начальник управління кадрів наркомату з
охорони здоров'я УРСР, у 1942–1943 рр. служив в
лавах Радянської армії. Нагороди: два ордени
«Красной звезды».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

САЛТАНОВИЧ ОЛЕКСАНДР ДАВИДОВИЧ, у
1936–1939 рр. навчався в ОМІ. Загинув у 1941 р.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

САЛЬВИЦЬКА НІНА КОСТЯНТИНІВНА 1913 р. н., закінчила ОМІ у 1939 р. У роки ДСВ – старший лікар хірургічного відділення ЕШ 1326. Воювала на Південно–Західному, 2–му Білоруському, Волховському фронтах. Нагороди: орден «Красной звезды»; медаль «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

САМОФАЛОВ ГРИГОРІЙ ПЕТРОВИЧ, військово–морська кафедра. У 1941 р. начальник штабу батальйону 395–ї окремої шахтарської дивізії, у 1942 р. командир роти загороджувального загону Південного фронту. Закінчив війну командиром роти на Закавказькому фронті.

САНЬКОВ ВІЛЕНІН ПЕТРОВИЧ (1925–2003), закінчив лікувальний факультет ОМІ в 1953 р. У 1960–1987 рр. асистент кафедри фізичного виховання. В 1944 р. військовий фельдшер 1152 легкоартилерійського полку 175–ї артилерійської бригади, 25–ї Берлинської ордена Богдана Хмельницького артилерійської дивізії прориву резерву головного командування 1-го Українського фронту. Нагороди: ордени «Красной звезды», «Отечественной войны II степени»; медалі: «За взятие Берлина», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

САНЬКОВ ПЕТРО ХАРЛАМПІЄВИЧ (1888–1942), закінчив санітарно-гігієнічний факультет ОМІ у 1940 р. В 1941 р. евакуйований в місто Майкоп завідуючим поліклінікою, в жовтні 1941 р. пішов на фронт добровольцем, військовий лікар III рангу, начальник санслужби 8-го Адигейського козачого полку. В складі 29-го Кубанського козачого кавалерійського полку і 13-ї Кубанської козачої кавалерійської дивізії брав участь в боях за Північний Кавказ. Загинув в серпні 1942 р. в станиці Ханська. Нагороди: орден «Красной звезды».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

САУЛКИН ВЕНІАМІН ІОНОВИЧ, закінчив ОМІ у 1940 р. у 1941–1945 рр. служив в лавах Радянської армії. Нагороди: два ордени «Красной звезды» ; медалі: три медалі «За боевые заслуги», «За оборону Москвы», «За взятие Будапешта», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

СЕМЕНЧЕНКО ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ (1914–1996), в 1958 р. був обраний на посаду завідувача кафедри хірургічної стоматології ОМІ, де створив авторитетну школу хірургів-стоматологів і щелепно-лицевих хірургів, був деканом стоматологічного факультету до 1969 р. У 1941–1945 рр. служив в лавах Радянської армії. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны II степени»; медалі: «За отвагу», «За оборону Сталинграда», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

СЕНДЕРОВИЧ ІЗРАЇЛЬ ЛЕЙВІЄВИЧ (1890–1983), закінчив ОМІ у 1923 р., у 1940–1941 і 1945–1957 рр. зав. кафедрою оперативної хірургії і топографічної анатомії. В 1941 р. провідний хірург евакошпиталю в Сталінграді, у 1942–1945 рр. зав. кафедрою топографічної анатомії мед. інституту в Сталінабаді.

СЕРЕБРЯНИК МИХАЙЛО ДАВИДОВИЧ, закінчив ОМІ. В роки ДСВ воював у 5-ї армії. Нагороди: орден «Красной звезды», «Отечественной войны II степени»; медалі: «За боевые заслуги», «За оборону Сталинграда», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За победу над Японией».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

СЕРЕБРЯНИЙ БОРИС, закінчив ОМІ. В роки ДСВ – військовий лікар III рангу. Загинув в оточенні після взяття станції Лозова.

СІНЦІН РОСТИСЛАВ ГЕОРГІЙОВИЧ (1924–2002), у 1979–1989 рр. зав. кафедрою терапевтичної стоматології. В роки ДСВ служив в лавах Радянської армії. Нагороди: ордени: «Отечественной войны I степени», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

СИНОВЕЦ АНАТОЛІЙ СТАНІСЛАВОВИЧ 1918 р. н., закінчив ОМІ в 1940 р., у 1964–1990 зав. кафедрою факультетської хірургії лікувального факультету. З 1941–1945 рр. військовий хірург. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны I степени»; медалі: «За оборону Москвы», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

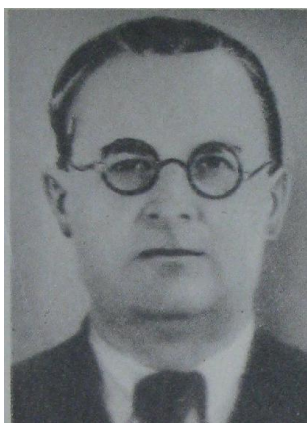
СКРИПНИЧЕНКО ЗИНАЇДА МИХАЙЛІВНА, закінчила ОМІ. У 1941 р. – лікар–фахівець ОРМП №13 9-ї армії; у 1942 р. – лікар–фахівець поліклініки Штабу Південного фронту; у 1943 р – начальник очного відділення евакошпиталю 316; у 1944 р. – начальник офтальмологічної групи ОРМП № 70 Приморської армії. Нагороди: медалі: дві медалі «За боевые заслуги», «За оборону Кавказа», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

СОКОЛЯНСЬКИЙ ГЕОРГІЙ ГАВРИЛОВИЧ (1899–1982), у 1956–1972 рр. зав. кафедрою нервових хвороб ОМІ. У 1941–1942 рр. працював в Ленінграді, який був в облозі. Потім – консультант військових шпиталів. Нагороди: медалі: «За оборону Ленінграда», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

СОЛОМАХА РАЇСА СТЕПАНІВНА 1911 р. н., закінчила ОМІ. В роки ДСВ працювала в шпиталях хірургом. Нагороди: орден «Красной звезды».

СОСНОВСЬКИЙ ОЛЕКСАНДР ГАВРИЛОВИЧ (1891–1961), закінчив медичний факультет Новоросійського університету в 1919 р., у 1944–1948 рр. зав. кафедрою загальної хірургії і каф. шпитальної хірургії лікувального факультету, у 1948–1959 рр. зав. кафедрою госпітальної хірургії лікувального факультету. У 1941–1945 рр. – доцент, а потім професор Астраханського медичного інституту, консультант евакошпиталей. Нагороди: медалі: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

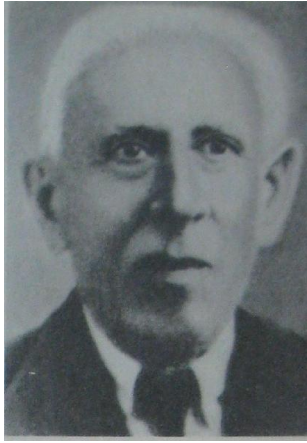
СОТНИЧЕНКО ГРИГОРІЙ КОСТЯНТИНОВИЧ 1919 р. н., закінчив ОМІ. У 1941–1945 рр. служив на Південному, Брянському, Центральному 1–му і 2–му Білоруському фронтах. Нагороди: ордени: «Красной звезды», «Отечественной войны II степени»; медалі: дві медалі «За боевые заслуги», «За освобождение Варшавы», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

СРУЛЕВИЧ АБРАМ РУВИМОВИЧ 1910 р. н., закінчив ОМІ. В роки ДСВ старший лікар 12-го мотострілецького полку Південно–Західного фронту, начальник санітарної дивізії 33-ї танкова бригада 312-ї стрілецький дивізії Західного фронту, начальник медичної служби 3 ТА № 5274 7-го танкового корпусу 1-го Українського фронту. Має бойові нагороди.

СТАСЮНАС ВАЦЛАВ ПЕТРОВИЧ (1919–1980), у 1976–1980 рр. зав. кафедрою анестезіології та реаніматології ОМІ. Учасник ДСВ. Має чотирнадцять бойових нагород.

СТЕФАНОВСЬКИЙ ВЯЧЕСЛАВ КАРЛОВИЧ (1867–1949), у 1921–1941 і 1944–1949 рр. зав. кафедрою інфекційних хвороб. В роки ДСВ перешкоджав вивезенню громадян в Германію, видаючи їх за хворих та співробітників інфекційної лікарні.

СТРАЖЕСКО МИКОЛАЙ ДМИТРОВИЧ (1876–1952), у 1920–1922 рр. зав. кафедрою факультетської терапії медичного факультету Новоросійського університету. В роки ДСВ працював консультантом шпиталів, був професором Башкирського і 1-го Московського медичних інститутів. В 1943 р. організував та очолив Український інститут клінічної медицини.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

СЬОМІН ФЕДІР ГЕОРГІЙОВИЧ 1908 р. н., працював на кафедрі військово-морської медицини ОМІ. У 1941 р. інженер у Де-Кастринській ВМБ; у 1943 р. у Чорноморській ВМБ; у 1945 р. на Піденному Сахаліні.

ТАГІБЕКОВ КІЯС ГУСЕЙН–ОГЛИ (1900–1982), у 1959–1967 рр. зав. кафедрою шпитальної хірургії, у 1967–1972 рр. зав. кафедрою факультетської хірургії педіатричного та стоматологічного факультетів ОМІ. У 1941–1945 рр. воював на Ленінградському та 2–у Білоруському фронтах. Нагороди: орден «Красной Звезды», медалі: «За оборону Ленінграда», «За боевые заслуги», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ТАРАНЕНКО МАРІЯ ІВАНІВНА 1918 р. н., закінчила ОМІ в 1946 р., у 1966–1987 рр. зав. кафедрою фтизіатрії. Учасник ДСВ. Нагороди: медалі: «За оборону Москвы», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ТАТАРОВ МАГОМЕД БІБОЄВИЧ, зав. аспірантурою ОМІ. В роки ДСВ керував евакошпиталями. Нагороди: орден «Отечественной войны II степени» та медалі.

ТЕПЛИЦЬКИЙ ГЕОРГІЙ ЙОСИПОВИЧ (1913–1989), працював на кафедрі військово-морської медицини ОМІ. У 1941–1945 рр. військово-польовий хірург 9-ї армії 2-го Українського фронту. Нагороди: ордени: «Красной Звезды», «Отечественной войны I степени».

ТИЧИНА КЛАВДІЯ НАУМІВНА, закінчила ОМІ. В роки ДСВ воювала на Воронежському, 1-му та 3-му Українських фронтах.

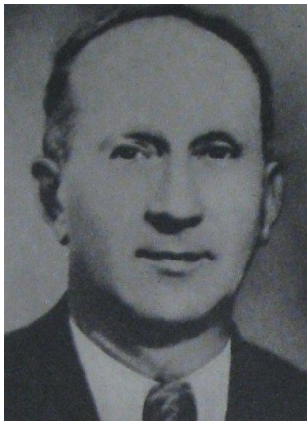
ТИЧИНА ЛІЛІЯ НАУМІВНА, закінчила ОМІ. В роки ДСВ воювала на Воронежському, Ленінградському, 1-му Українському фронтах. Нагороди: медалі: «За боевые заслуги», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ТИВАРОВСЬКИЙ М. Я., закінчив ОМІ. У 1941 р. – начальник шпиталю № 52/8 9-ї армії; у 1942 р. – начальник офтальмологічного евакошпиталю № 1262. Нагороди: ордени: «Красной Звезды», «Красного Знамени»; медалі: «За боевые заслуги», «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ТРЕГУБЕНКО АНАТОЛІЙ ІВАНОВИЧ 1924 р. н., закінчив лікувальний факультет ОМІ, з 1976 р. проф. кафедри шпитальної хірургії лікувального факультету. Учасник ДСВ. Нагороди: ордени: «Красной Звезды», «Отечественной войны II степени»; медалі: «За отвагу», «За боевые заслуги», «За освобождение Варшавы», «За взятие Берлина», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

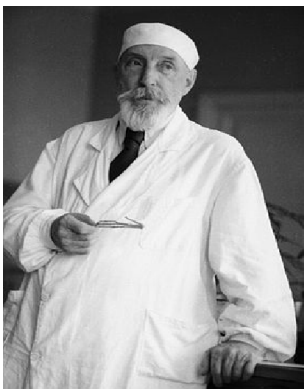
ТРИГЕР ВОЛОДИМИР АДОЛЬФОВИЧ (1898–1990), закінчив ОМІ в 1920 р., у 1945–1948 рр. проф. кафедри факультетської терапії. У 1941–1942 рр. – начальник медичної служби військового шпиталю в Кисловодську. У 1942–1943 рр. – начальник відділення шпиталю в Кемерові. У 1943 р. – головний терапевт відділу евакошпиталей Кемеровської області. Нагороди: медалі: «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

УСПЕНСЬКИЙ ЄВГЕН ОЛЕКСАНДРОВИЧ (1901–1977), у 1956–1973 рр. зав. кафедрою патологічної анатомії ОМІ. У 1941–1942 рр. – помічник начальника патологоанатомічної лабораторії на Ленінградському фронті. У 1943 р. – начальник патологоанатомічного відділу військово–медичного музею Міністерства оборони СРСР. Нагороди: орден «Красной Звезды»; медалі: «За боевые заслуги», «За оборону Ленинграда», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФЕКСОН ЯКІВ ЮХИМОВИЧ 1920 р. н., закінчив ОМІ. У 1942–1945 рр. воював на Волховському, Ленінградському, 1–му і 2–му Прибалтійських фронтах. Приймав участь в обороні, а потім у визволенні Ленінграду з блокади у складі 2–ї ударної армії. Нагороди: ордени: «Красной Звезды», «Отечественной войны II степени»; медалі: «За оборону Ленинграда».

ФІЛАТОВ ВОЛОДИМИР ПЕТРОВИЧ (1875–1956), у 1911–1956 рр. зав. кафедрою очних хвороб. В роки ДСВ – головний консультант спеціалізованого евакошпиталю. Нагороди: орден «Отечественной войны I степени».

ФІШЕЛЕВИЧ ЮХИМ ІСАКОВИЧ 1918 р. н. Закінчив ОМІ у 1940 р. В роки ДСВ старший лікар штурмового авіаційного полку Південного, Північно–Кавказського, 3–го Українського фронтів. Нагороди: орден: «Красной Звезды», медалі: «За боевые заслуги», «За отвагу», «За оборону Кавказа», «За взятие Вены», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОНАРЬОВ БОРИС МАРКОВИЧ (1902–1941), асистент кафедри. Закінчив ОМІ. З 1923 р. – завідувачий бібліотекою ОМІ. З 1941 р. – військовий лікар 2–го рангу на санітарному транспорті «Арменія», де і загинув 7.11.1941р.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ФРОНЦКЕВИЧ СВИТЛАНА ВІКТОРІВНА (дівоча Грінбінт), закінчила ОМІ. у 1941–1943 рр. – старший лікар санітарної роти полку. У 1943 р. – старший лікар хірургічного відділення армійського шпиталю. Нагороди: ордени «Красной Звезды»; медаль «За боевые заслуги».

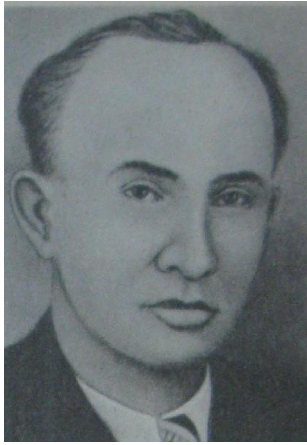
ХАІТ МІНА СЕМЕНІВНА, закінчила ОМІ. В роки ДСВ воювала в 977 стрілецькому полку 270 стрілецької дивізії Південно–Західного фронту.

ХАЛЕМСЬКА ГАННА МИХАЙЛІВНА, закінчила ОМІ. У 1941–1945 рр. – начальник санітарної служби 91-ї Прикордонного стрілецького полку. Воювала на Південному, Південно–Західному і 3-у Українському фронтах. Нагороди: орден «Красной Звезды» ; медалі: «За оборону Сталинграда», «За взяття Белграда», «За взяття Будапешта», «За взяття Вєни», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ХАРСУН МИХАЇЛ СЕМЕНОВИЧ, доцент військово–морської кафедри ОМІ. Учасник ДСВ. Нагороди: орден «Красной Звезды» та медалі.

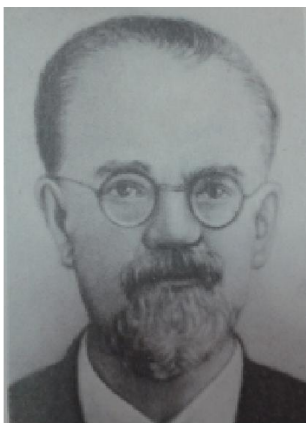
ХАЮТИН ДАВИД МОЙСЕЙОВИЧ (1896–1957), закінчив ОМІ в 1920 р., у 1944–1953 рр. зав. кафедрою патологічної анатомії. Учасник ДСВ. Нагороди: медалі: «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ЦЕЛУХ АНАТОЛІЙ ВАСИЛЬОВИЧ (1925–2010), закінчив санітарно-гігієнічний факультет ОМІ в 1957 р., з 1970 р. зав. кафедрою мікробіології. Учасник ДСВ. Нагороди: медаль «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

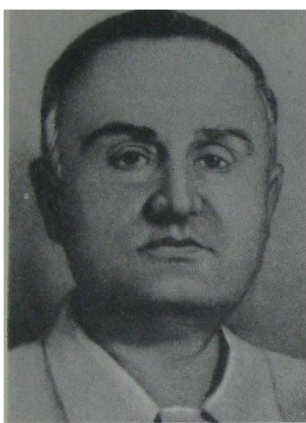
ЦИГАНОВ СЕРГІЙ ВАСИЛЬОВИЧ (1889–1958), у 1928–1941 і 1944–1958 рр. зав. кафедрою фармакології ОМІ. В роки ДСВ працював викладачем в Сталінграді і Ул'янівську. Нагороди: медаль «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.»

ЦУВЕРКАЛОВ ДМИТРО АНДРІЙОВИЧ (1892–1967), у 1944–1948 рр. зав. кафедрою органічної та неорганічної хімії, у 1948–1960 рр. зав. кафедрою біологічної хімії. В роки ДСВ зав. кафедрою біохімії медичного інституту в Ставрополі і фармацевтичного в Ташкенті. Нагороди: «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ЦУЛАІЯ ВАРЛАМ ТАДЕОЗОВИЧ 1912 р. н., у 1941 р. закінчив IV курс ОМІ. В роки ДСВ лікар 5-ї армії. Нагороди: ордени: «Красной Звезды», «Отечественной войны II степени»

ЧЕРНЮК ВОЛОДИМИР ПЕТРОВИЧ 1902 р. н., закінчив ОМІ у 1926 р., у 1954–1970 рр. зав. кафедрою дитячих хвороб лікарського та санітарно-гігієнічного факультетів. У 1941-1944 рр. начальник медичної частини пересувного польового шпиталю та евакошпиталю, потім начальником рентгенівського відділення. Нагороди: медаль: «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

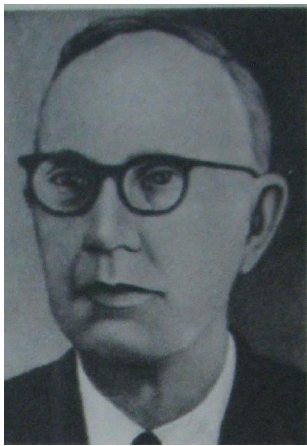
ЧОРНОБРОВ ПАНТЕЛЕЙМОН НАУМОВИЧ
1910 р. н., у 1964–1976 рр. зав. кафедрою соціальної гігієни і організації охорони здоров'я з історією медицини. Учасник ДСВ. Нагороди: медалі: «За оборону Ленінграда», «За доблестний труд в Великій Отчественной війне 1941–1945 гг.», «За перемогу над Німеччиною в Великій Отчественной війне 1941–1945 гг.».

ЧЕРФАС РОЗАЛІЯ АБРАМІВНА, закінчила ОМІ. У 1941–1942 рр. – лікар евакошпиталю № 3884; 1942 р. – молодший лікар полку № 932 25-ї стрілецької дивізії Південно–Західного фронту; 1943 р. – старший лікар 8-го окремого полку зв'язку 5-ї ударної армії; 1944 р. – лікар хірургічного відділення шпиталей № 5555, 1336; лікар дивізіону 226-го окремого артилерійського дивізіону 3-го Білоруського фронту. Нагороди: медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною в Великій Отчественной війне 1941–1945 гг.».

ЧІКІНА РОЗАЛІЯ ІСАЇВНА, закінчила ОМІ. У 1941–1943 рр. – старший лікар хірургічного відділення в евакошпиталі № 4857 Центрального і Західного фронтів. У 1943–1945 рр. – старший лікар хірургічного взводу 43 окремого медично–санітарного батальйону 352–ї стрілецької дивізії 3–го Білоруського фронту. Нагороди: медалі: «За боевые заслуги», «За оборону Москвы», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ШАРАПОВ БОРИС ІВАНОВИЧ (1897–1969), у 1953–1956 рр. зав. кафедрою нервових хвороб ОМІ. В 1941 р. професор інституту травматології Ленінграду, у 1942 р. невропатолог на різних фронтах, у 1944 р. зав. кафедрою нервових хвороб інституту бальнеології в Сочі. Нагороди: орден «Красной Звезды»; медаль «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ШАТЬОРКІН ГЕОРГІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ, працював на кафедрі військово-морської медицини ОМІ. З 1941 р. – командир батареї батальйонних мінометів. Потім перевели у Москву, де він закінчив училище і получив призначення в Амурську флотилію, в складі якої приймав участь в боях проти Квантунської армії і Сунгарської флотилії, дійшов до Харбіну.

ШВАРЦМАН ЯКІВ САМОЙЛОВИЧ (1876–1941), професор, у 1922–1934 рр. зав. кафедрою загальної терапії, у 1934–1939 рр. зав. кафедрою госпітальної терапії, у 1939–1940 рр. зав. кафедрою пропедевтики внутрішніх хвороб педіатричного факультету ОМІ. Загинув під час ДСВ.

ШЕЙД ДАВІД ЛЬВОВИЧ, закінчив ОМІ 1941 р. В роки ДСВ воював на Сталінградському, Західному, Волховському, 4–му Українському, 3–му Білоруському, 2–му Далекосхідному фронтах. Нагороди: два Ордени «Красной Звезды»; медалі: «За боевые заслуги», «За взятие Кенигсберга», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За победу над Японией».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ШЕЙМАН А. Й., доцент ОМІ. Загинув під час ДСВ.

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ШЕЙНДЕЛЬЗОН РАХІЛЬ ІЗРАЙЛІВНА 1919 р. н., закінчила ОМІ. В роки ДСВ воювала на 1–му, 3–му, 4–му Українських фронтах, 1–му, 3–му Білоруському фронтах. Нагороди: орден «Красной Звезды»; медалі: «За боевые заслуги», «За взятие Кенингсберга», «За взятие Берлина» «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ШЕХОВЦОВ СЕМЕН ХАРЛАМПІЙОВИЧ 1914 р. н., працював на кафедрі військово-морської медицини ОМІ. Приймав участь в обороні Одеси, Севастополя в складі спецслужби флоту, яка забезпечувала безпеку судноплавства Чорним морем. Нагороди: орден «Отечественной войны I степени»; «Медаль Ушакова».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ШЕХТМАН ОЛЕКСАНДР БОРИСОВИЧ, закінчив ОМІ. В роки ДСВ командир санітарної роти 1031-го стрілецького полку 280-ї стрілецької дивізії 1–го Українського фронту. Нагороди: ордени «Красной Звезды», «Отечественной войны II степени»; медалі: «За боевые заслуги», «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ШТЕЙНБЕРГ АБРАМ ЛЕОНТИЙОВИЧ, закінчив ОМІ у 1940 р. У 1941–1942 рр. старшим лікарем авіаційного полку Південного фронту; у 1942–1943 рр. – Закавказький фронт; у 1943–1944 рр. – Західний фронт; у 1944–1944 рр. – Білоруський фронт. Нагороди: два ордени: «Красной Звезды»; медалі: «За боевые заслуги», «за оборону Каказа», «За взятие Кенигсберга».

ШУХАТ ІСАК АБРАМОВИЧ (1884–1948), закінчив ОМІ в 1924 р., у 1938–1941 рр. зав. кафедрою епідеміології. На початку війни доцент кафедри інфекційних хвороб Астраханського медичного інституту, у 1941–1945 рр. працював в Туркменському НДІ епідеміології і мікробіології. Нагороди: медаль «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОТО
ВІДСУТНЄ

ЯРОШЕВСКИЙ ВІКТОР МОІСЕЙОВИЧ (1897–1942), до війни асистент кафедри хірургії ОМІ. Військовий лікар 2-го рангу, командир взводу 281-го медично-санітарного батальйону Радкомфлоту. Зниклий безвісті у 1942 р.

ЯСИНОВСЬКИЙ
ОЛЕКСАНДРОВИЧ (1899–1972), закінчив
лікувальній факультет ОМІ в 1922 р., у 1934–1956
рр. зав. кафедрою шпитальної терапії, у 1956–
1972 рр. зав. кафедрою факультетської терапії. В
роки ДСВ працював в евакошпиталях. З 1943 р. –
полковник медичної служби, флагманський
терапевт Чорноморського флоту. Нагороди:
ордени: «Красного Знамени», «Отечественной
войны I степени».

Література:

1. Агати́на Лидия Викторовна : дело № 351 Архива ОНМедУ. – 23 с.
2. Академик Юрий Львович Курако: факты и документы. – Одесса : АстроПринт, 2004. – 351 с.
3. Биевченко Галина Ефимовна : дело № 646 Архива ОНМедУ. – 43 с.
4. Васильев К. Г. Очерки истории высшей медицинской школы в Одессе (к 100—летию медицинского университета) / К. Г. Васильев, П. Г. Чуев, К. К. Васильев. – Одесса, 1999. – 240 с.
5. Гарина Н. В. Сокровищница знаний : к 100-летию библиотеки Одесского государственного медицинского университета (1903–2003) / Н. В. Гарина, Н. Б. Павлова, Т. А. Циделко. – Одесса : Одес. гос. мед. ун-т, 2005. – 138 с.
6. Георгий Гаврилович Соколянский (к 70-летию со дня рождения) // Журнал невропатологии и психиатрии имени С. С. Корсакова. – 1969. – Вып. 12. – С. 1890–1891.
7. Дмитриев Б. И. История кафедры общей хирургии (1903–2003) : метод. рекомендации / Б. И. Дмитриев, В. И. Саввов. – Одесса : Одес. гос. мед. ун-т, 2003. – 52 с.
8. Добровольский Игорь Иванович : дело № 351 Архива ОНМедУ. – 5 с.
9. Журавель В. І. Історіографія кафедри соціальної медицини, управління та економіки охорони здоров'я ОДМУ (до 80-річчя) / В. І. Журавель, О. В. Козаченко // Одеський медичний журнал. – 2003. – № 3. – С. 109–114.
10. Зайдман Макс Владимирович : дело № 408 Архива ОНМедУ. – 11с.
11. Золотарев А. Е. Биографический словарь профессоров Одесского медицинского института имени Н. И. Пирогова (1900–1990) / А. Е. Золотарев, И. И. Ильин, Л. Г. Луки. – Одесса : Маяк, 1992. – 324 с.
12. К истории нейрохирургии в Одесском регионе / А. С. Сон, Т. В. Хомицкая, Л. Э. Клаупик [и др.] // Одеський медичний журнал. – 2008. – № 3. – С. 45–48.

13. Карты персонального учета сотрудников и выпускников Одесского медицинского института им. Н. И. Пирогова : материалы музея истории ОНМедУ.
14. Книга памяти Украины 1941–1945 : электронная база данных [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.memory-book.com.ua/people/search>.
15. Ковальова Л. М. 100 років кафедрі шкірних і венеричних хвороб Одеського державного медичного університету / Л. М. Ковальова // Одеський медичний журнал. – 2003. – № 2. – С. 97–98.
16. Кривда Г. Ф. Історія та сучасність кафедри судової медицини з післядипломною підготовкою Одеського державного медичного університету і судово-медичної служби в Одеському регіоні : до 165-ї річниці кафедри судової медицини з післядипломною підготовкою Одеського державного медичного університету та 85-ї річниці Одеського обласного бюро судмедекспертизи / Г. Ф. Кривда. – Одеса : Друкарський дім, 2006. – 71 с.
17. Кривда Г. Ф. Михайло Іванович Райський (до 130-річчя з дня народження) / Г. Ф. Кривда, Р. Ф. Макулькін // Одеський медичний журнал. – 2003. – № 5. – С. 120–122.
18. Ладыженский Владимир Бенционович : дело № 613 Архива ОНМедУ. – 9 с.
19. Леонид Константинович Коровицкий // Врачебное дело. – 1977. – № 8. – С. 149–150.
20. Ліпковський Василь Пилипович // Інфекційні хвороби. – 2005. – № 4. – С. 104.
21. Литвак Семен Давыдович : дело № 651 Архива ОНМедУ. – 10 с.
22. Марусенко Петр Филиппович : дело № 698 Архива ОНМедУ. – 13 с.
23. Медицина в солдатской шинели (1945–1990) / А. Е. Романенко, А. М. Сердюк, В. Д. Братусь [и др.] ; ред. И. А. Солдатова. – К. : Здоровья, 1989. – 320 с.

24. Мемориал : обобщенный банк данных...[Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.obd-memorial.ru/html/index.html>
25. Надворний М. М. Нотатки з історії гігієни / М. М. Надворний. – Одеса : Чорномор'я, 2005. – 120 с.
26. Надежда Александровна Пучковская : биобиблиографический указатель / сост. : Т. А. Марышева [и др.]. – Одесса, 1986. – 91 с. – (Ученые Одессы).
27. Наказ № 478 по Одеському медичному інституту від 15 VII-1941р. // Приказы по институту о присвоении квалификации врача окончившим институт в 1931–1941гг. : дело № 1/4 Архива ОНМедУ
28. Наши выдающиеся предшественники : лингвострановедческое пособие / Г. Г. Еремкина, Ю. И. Бажора, В. А. Колоденко [и др.]. – Одесса : Одес. гос. мед. ун-т, 1999. – 223 с. – (Библиотека студента-медика).
29. Одесский медуниверситет 1900–2000 / И. Л. Бабий, Ю. И. Бажора, С. А. Гешелин [и др.]. – Одесса : Одес. гос. мед. ун-т, 2000. – 199 с.
30. Офіційний сайт міста Одеса [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://omr.gov.ua/ru/history/40537> (6)
31. Очерки развития науки в Одессе / В. М. Адаматян, Л. А. Алексеева, Ю. А. Амброз [и др.]. – Одесса, 1995. – 576 с.
32. Подвиг народа : электронный банк документов...[Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.podvignaroda.mil.ru/?#tab=navHome>
33. Подольська О. Священний день нашої історії / О. Подольська // Пульс. – 2015. – № 4 (215).
34. Профессор Владимир Дмитриевич Драгомирецкий (к 70-летию со дня рождения) // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1995. – № 3. – С. 63–65.
35. Профессор Владимир Дмитриевич Драгомирецкий – учитель, наставник, человек // Журнал вушних, носових і горлових хвороб. – 2005. – № 2. – С. 92–93.

36. Пучковська Н. Епоха і моє життя / Н. Пучковська. – К. : Здоров'я, 2003. – 172 с.
37. Сергей Иванович Корхов (к 90-летию со дня рождения) // Одеський медичний журнал. – 2008. – № 2. – С. 69–70.
38. Скородинская-Филатова В. В. Владимир Петрович Филатов : библиографический указатель / В. В. Скородинская-Филатова, А. Л. Драголи. – К. : Вища школа; Одесса, 1975. – 119 с.
39. Трофимов Г. Н. Развитие здравоохранения на Одесщине : в помощь лекторам и докладчикам / Г. Н. Трофимов, В. А. Владимирский; ред. К. Г. Васильев. – Одесса, 1972. – 76 с.
40. Фомин Н. Ф. Очерки истории военной (военно-морской) кафедры и военно-медицинского образования в Одесском медицинском институте (университете) / Н. Ф. Фомин; Одес. гос. мед. ун-т ; под ред. В. Н. Запорожана. – Одесса, 1997. – 31 с.
41. Фомин Н. Ф. Очерки истории военно-медицинского образования и науки в Одесском медицинском университете (институте) / Н. Ф. Фомин, В. В. Кононенко, М. С. Харсун. – Одесса : ФОТОСИНТЕТИКА, 2003. – 118 с.
42. Фонберштейн Арон Самойлович : дело № 2653 Архива ОНМедУ. – 19 с.
43. Электронная книга памяти воинов-евреев, павших в боях с нацизмом (1941–1945) [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://jmemory.org/>
44. Ярошевский Виктор Моисеевич : дело № 1237 Архива ОНМедУ. – 11 с.